

Judit Avar is a lucky person, who is gifted with the ability, as a musician, a poet and a sensitive person at the same time, to see and experience the lights of Lake Balaton. And she does this from the most beautiful spot, Balatonfüred, where she spends the whole year, at shorter or longer intervals, wondering at the water of the lake. Judit Avar puts all this into a different angle of refraction and transforms it into different sound waves, only perceived and seen by her. And this is complemented by the richness of her existential feelings, where love and parting, arrival and departure are reflected in the play of the lights of Lake Balaton, just like facing the big questions of life, once and for all. With these graceful rhyming games, the poet confronts the play of light of the different seasons at Lake Balaton with the big contradiction: the eternity of the lake and light and the finiteness of existence. Yet, she remains calm, as every time she arrives in Balatonfüred, she experiences the most important thing, "by the vision of water / the soul becomes more buoyant."

MIHÁLY PRAZNOVSZKY

„Tágas térben
Felszívódok
Észrevétlen”

*“In the vast space I
Imperceptibly
Unwind”*

AVAR JUDIT FÜRED FÉNYEI / LIGHTS OF FÜRED

AVAR JUDIT

FÜRED FÉNYEI *LIGHTS OF FÜRED*

Szerencsés ember Avar Judit, akinek megadatott, hogy zenészként, költőként és érzékeny emberként egyszerre lássa és élje át a Balaton fényeit. Márpedig a legszebb helyről, Füredről nézve végig a tó vizén, ahol az egész évet (kisebb-nagyobb szakaszokban) tölti. Avar Judit mindezt átteszi egy más fénytörésbe, más hangsávokba, amelyeket csak ő lát és ő érzékel. S mellé teszi lét-érzelmeinek gazdagságát, amelyben a szerelem és az elválás, a megérkezés és az eltávozás éppúgy a Balaton fényeinek játékaiban tükröződik vissza, mint az élet nagy kérdéseivel való, immár végleges szembenézés is. E kedves rímjátékokban a költő az évszakok balatoni fény-játékosságát szembesíti a nagy ellentmondással: a Tó és a Fény örökkévalóságával, és a létezés bezártságával. De nyugodt marad, hiszen a mindenkori Füredre érkezése során átéli a legfontosabbat, a „... Víz láttán szabadabb / a lélek.”

PRAZNOVSZKY MIHÁLY

2 300 Ft

ISBN 978-615-6168-04-7

AVAR JUDIT: A FÜRED FÉNYEIRŐL

Kedves Kollégák!

Füredre érve körbefon, átmelegít, megvilágosít e derűs ragyogás és előbújik belőlünk a reményteli vágyakozás, mert érdemes élni, mégis szép és jó a világ! Nem kell magunkba zárunk a kétségteli kezdeményezéseinket sem, ha oly mélyen szeretnénk... megvalósulásuk miért is ne lenne lehetséges?

A Tagore sétányra érve felszínre törnek eddig eldugott óhajaink/sóhajaink és felszabadultan kiereszthetjük a fáradt gőzt. A lágy vízfelület közvetlen nézése magunkban való elmerülésre készítet, hol távolba irányítja száguldozó lelkünket, és az a mindennél nyilvánvalóbb nyitottságot okozó fény... a víz tetejéről egyenesen az ég felé emeli tekintetünket, amitől gondolataink lendületes szárnyalásba kezdenek. Az idő megáll, ugyanakkor körülöttünk minden mozog. A füredi létezésekben ez a csodálatos, folytonosan ismétlődő érzés, ami bennünk szétáradón gyönyörűségesen betölt: nincs űr vagy szakadék, csak tökéletes teljesség és megfoghatatlan időtlenség!

A témák adottak voltak, sorra elő is bújtak. A mindent el- és kisöprő Szépségre törekvés, a Jóságra intés eluralkodott és szétáradt bennem. Ahogy jöttömben – mentemben eszembe villantak ötleteim, csak ki kellett bontanom őket, maguktól sugallották gondolatfolyamom irányát, a lehetőségeket. Így alakultak kerek egészekké az apró képek, ám a sorba állításuk hosszas időt igényelt. Remélem sikerültek a törekvéseim, hogy a különböző témájú részek egymás után változatosan illeszkedjenek, a komplex/nagyobb egységet alkotó elhintett magok az olvasóban működésbe lépjenek és adandó alkalommal tudati felszínre törjenek. Fontos volt számomra, hogy a páratlan gazdagságú szépséges magyar nyelvünk adta lehetőségeket a végsőkig kimerítsem.

Pedagógiai munkámban is, mely negyvenhét éve töretlenül éltet, ez a szándék vezérel. Az élő szervezetnek kínálatként tálalt juttatás, hogy a sejtjeinkbe ívódott tapasztalásokból leszüremlett tudás az adott egyént gazdagítsa, és hogy cselekvési folyamatokká alakulva átítassa a környezetét valamint hasson, amire képes - ahogyan bír, minél messzebbre jutva el, még annál is tovább...

Nem tisztem ítélni, erőltetni vagy megmondani mit és hogyan kellene tenni. Az én felelősségem finoman rávilágítani az ajánlatosakra és a gyengeségekre, lehetőleg a gondolkodásba elültetni, szelektálni mi fontos esetleg mit lehetne mellőzni, szerintem a világnak milyennek kéne lenni és benne az embereknek, hogy lenne szebb/jobban viselkedni, tenni-venni... A költészet nemes feladata az igényt felébreszteni és lehetőségeket kínálni melyek által remélhetőleg helyes irányba terelődik a fejlődés.

Versképeimben ezeket a meglátási-átélési-fejlesztendő belső igényeket ébresztettem és formáltam minél választékosabb eszközökkel (talán már túlzásnak nevezhető igyekezettel), hogy a bennünk élő vágyak és sejtések kivirulva élhessenek, igenis vállaljuk fel bátran, hisz ezek alapvető emberi tulajdonságaink közé tartoznak, ezért nem illendő bár szabad, de nem érdemes takargatnunk őket.

Tisztelt Olvasóim! Szeretném, ha velem tartanának e lélekkel szabott úton és kívánom, hogy Önök is forrón átéljék, amit éveken át hajnalonként zsigeri igyekezettel, érzékletes

szavak, találó szinonimák keresésekor magamból kikutattam, hogy valóban hűen sikerüljön élményeimet átadni, és kellően hasson eszményi törekvésem.

A Füred fényei c. magyar-angol kétnyelvű verseskötet bővített kiadása Pálffy Károly illusztrációival nemcsak a Balatonimádókhoz és Füredet kedvelőknek szól. A parton magányosan sétáló költővel együtt elmélkedhetünk, miközben évszakok változásaiban gyönyörködünk. A természet állandó és pillanatonként felbukkanó szépségeivel választékosan megfogalmazott színgazdag versképeiben összeharmonizáljuk érzélemvilágunk belső fódrozódásaiban felmerülő óhajaink/sóhajaink.

A kötet üzenete, hogy próbálkozzunk pihenni, kikapcsolódni. Nyugalomban elcsendesülve jobban ráláthatunk dolgainkra, biztosabban megérezzük és választjuk ami való és fontos, a valódit.

Lapozgatás közben az oldalak látványát kettősség jellemzi. A balra zárt, számozással ellátott versek az első kiadás elragadtatás hangján szóló, régebben írt és időrendben hozzátett versképeit jelölik, míg a a jobbra zárt, betűvel jelzett versek az újak, melyek már meglátják Füred és a járókelők árnyasabb jellemzőit, ezekkel a képekkel lett igazán teljes, a 140 oldalas könyvvé bővült mű.

A költő barátja, Molcer Máttyás – A Szabadkai Konzervatórium nyugalmazott tanára, zongoraművész, zeneszerző, költő, újságíró, műfordító, képzőművész – így vall a Füred fényeiről:

„Verseidet olvasva úgy érzem magam, mintha fényben fürödnék, kristályos tükröződésben, drágakő szavaid között.

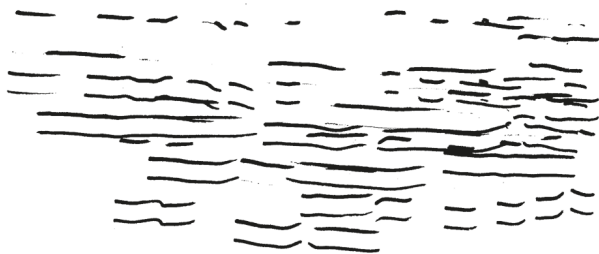
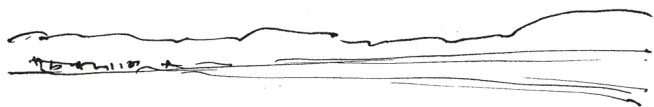
Kivételesen gazdag, gyönyörű a szókinccsed.

Milyen szép a magyar nyelv! Csodálom az angol fordító leleményességét. Több könyvet fordítottam magyar nyelvre, ami sokkal könnyebb, mint a fordítottja, hiszen mi a leggazdagabb szókinccsel rendelkezünk.”

A Füred fényei c. könyv megvásárolható vagy megrendelhető a Fekete Sas Kiadótól, és kapható a Libri- és Lira könyvesboltokban.

AVAR JUDIT

FÜRED FÉNYEI
LIGHTS OF FÜRED

TAVASZIAS

1

Balatonom határtalan
szépségének élvezetében
nem volt olyan pillanat
amiben azonos érzésem
keletkezett volna

Tárt karokkal fogad
megannyi meglepő szín
számtalan változatos kép
Illó múltkonysága mindig
magával ragad

Felsejlik az egyszeri
A megismételhetetlen
és mire megkísérlem
nagy nehezen
megfogalmazni azt

Hiánytalanul szökik
e csalóka
rendkívüli özön
Fürkészőn áradó
élménytapasztalat

TA-I

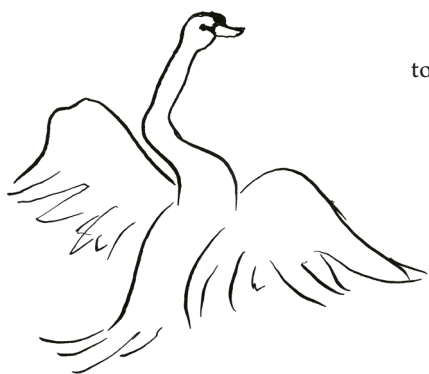
A kihalt fasor
kopogós márványlapjain
zörgő platánlevél siklik
Meg-meg állva tekintget
a néma folydogálásra

A köpárkány takarásában
egy roppant közönyösen
fürdőző hattyú
Múlt és jelent libegtet
jelképes szerelemágon

Kemény csórével
gyűrűzött lábát tépkedi
Erősen szurkolok
hogy akaratlan korlátját
sikerüljön felbontani

Jóval bentebb
kűszvágó csér csapdos
Ha kipancsolta magát
tollairól lepergeti gyöngyeit
és magaslatokba szárnyal

Kihívó nyíltságát
őszintén sóvárgom
Utána erednék
de nem jutok fel
noha igen kíváncszom

10

Mérhetetlen szakadékból araszoltam Feléd
Midőn felfedeztelek Füred szíves közepén

Elámultam zöld szoborfejen
Huncut tekintete reám nevetett

Konok kókuszgolyód kifejezése
Fogható impulzusokkal rejtjelez

Avass költővé Salvatore Quasimodo
Titkon kértelek

Sétám során hívogatón
Egy nagy fehér kő hozzám kéredzkedett

Lehajoltam érte és vállad mellé téve
Izgatottan vártam dicséreted

Égbe szállingózó szavak tágas mezején
Tökéletlen sorokat kedvedért kutattam én

A leghosszabb gondolatáram mi bennem született
Csírátlan magként reményepekedett

Ám fanyalogva átnéztél rajtam
Szomorúan elkullogtam

NV-A

Füredem

Pórusaimon átszivárgó
Érted-őrjögéseim
Szemérmetlenné vedlenek

Hozzád-robogok

Elmém krátereiből
Zubogó gázos gőzök
Sebesen repítenek

Ne félj

Hullámtörő hangulatom
Reménytelen előzi meg
Vonatom zakatolását

Révbe érek

De belső templomaim
Égbekiáltón átírják
Maradandó jeleimet

Tántoríthatatlanul

Rám rogyó bérceivel
Tihany visszhangozza
Jajongásaim

Vízbe menekít

2

Végre megszólalt bennem
Az a balatoni nyár
Tán igaz sem volt
És nyár se volt talán

3

Kereslek
hol sosem jártál
engemet te
sose vártál
Bőrrömet
ha cirógatnád
Kételyeim
eloszlatnád
Gondbogarak
eltűnnének
Túl messzire
vihetnélek
Lehet
meg is ölelnék
Babusgatva
fürösztnék

NY-B

Ordító ég
Hibátlan kék
A küldetésem
Nem lelem még

Ő-B

Mentemben majdnem ráléptem
egy kavicsszínű sikló tetemére
Az égszakadás sodorhatta ide
Szent Habakuk mi van – ha él még
Imént gyönyörködtem úszó társa
elegánsan kígyózó kecses mozgásában
Mindenáron szóba akart elegyedni velem
azon ügyeskedett
valahogy felhívja magára a figyelmemet

Míg egyesek küzdenek a fennmaradásért
sokan fittyet hánynak mit hoz a holnap
Azt hiszik – hogy van idejük
ha elpazarolják minő múltra emlékezhetnek vissza
Ezért nyilvánvaló hegycsúcsra fel
Dombról gurulva lefelé
Megindulok tengerideáimért

Ő-C

A Horváth-házhoz gyalogoltamban
szokásosan tisztelgek a Deák-szobor előtt
Szúrós tekintetébe merülve
a legjobb gesztenyém helyezem nyitott tenyerébe

Felfelé kaptatva úgy átölelném az évszázados fákat
Akik anno üdvözölhették kivételes nagyságainkat
Rögvest körülnézek ám a közelben
Egyetlen vállalkozó sincsen

2

Rezgő nyákról
tovalibbenő
selymes üzenetek
bolondos hancúrozással
lemondón tóba lejtnek

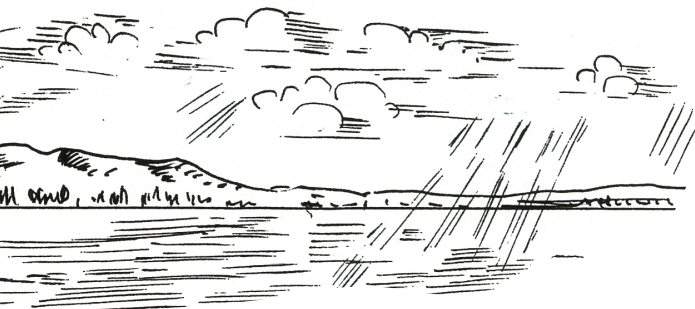
Potrohával pancsoló
rozsdaszín szitakötő
kergül jókedvében majd
váratlanul elszivárog
a déli tündöklésben

Ő-D

Mitől simulunk ki
Netalán borzolódkunk
Néha megadjuk magunkat
Időnként elkélne némi húshiggadság

Ellenben meglévő
Alapjainkhoz nyúlva
Sikeresen azzá válhatunk
Amire bekódoltak minket

Az sem tiltható meg
Hogy kitartóak legyünk
Bármennyi a teherviselés
Sokat elbír az Ember

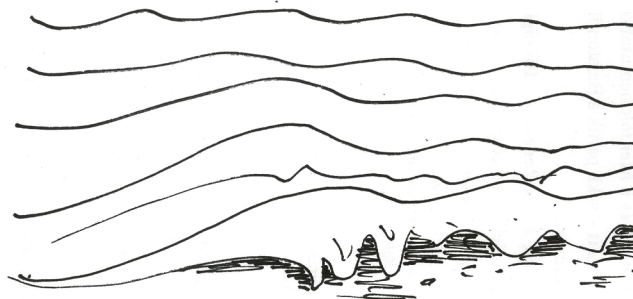

Mókásan dülöngélő
bájos táncosok
szétcsusszant talpakkal
jégre huppannak

Vajon a szilveszteri pezsgőt
ők itták helyettem
Kérdőn álldogálok
betelhetetlen

Odébb
jókora táblákon
krikszkrakszok jelzik
a rianást

Napozásra csábít
e fényteli melegség
Minek jöjjön kikelet
Maradhat a tél is

7

A tegnap hófoltos
mára darás szürkességgé tömörült
durva felületet perzselni merészeltő verőfény
és momentán megtestesült szépséget nyújtó
ferdén heverésző Bourbon-liliomok
ékszerként ékesítik különös kíváncsaimat

Babonázott kövületként
szomjazom
a megfogalmazhatatlant
Emlékezetem tavát gyarapító
többé vissza nem térő
Mesés valóságot

T-F

Csilingelő kristályok közt fürdő
tojók és hímek összedugják
fehéresen villanó csőrüket
Szemlesütve puszkilkodnak
szeretkezőn széjjelcsúsznak
A dideregve evickélők
majd megfagynak

Megigéz ez érzékiség
mozgásba lendíti szervezetem
rögtön tüsténkedni kezdek
Ámde körvonalmazódik
Kihez siessek

„Tágas térben
Felszívódok
Észrevétlen”

*“In the vast space I
Imperceptibly
Unwind”*

